

El papa Francesc a la JMJ a Rio de Janeiro (Brasil)

El dilluns dia 22 de juliol, Sa Santedat el papa Francesc va arribar al Brasil per a presidir la Jornada Mundial de la Joventut. La fotografia recull l'ambient d'alegria i de simpatia amb que va ser rebut. Entre la seva arribada i els actes de la JMJ, el Sant Pare va pelegrinar al Santuari de la Mare de Déu d'Aparecida, patrona del Brasil. El 13 de maig de 2007 aquest santuari va ser la seu de la V Conferència General de l'Episcopat Llatinoamericà, inaugurada pel papa Benet XVI. El cardenal Jorge Mario Bergoglio (avui papa Francesc) va ser el president de la Comissió redactora del Document final que assenyalava les pautes d'acció pastoral de l'Església a Amèrica.

GLOSSA

Aportar vida

Han acabat les colònies i els campaments, els camps de treball i les rutes, el temps d'activitat, de relació i de convivència. Això és, les tres coses importants en el temps de lleure que cal fer extensives a tots els camps de la nostra vida. Uns dies de treball, d'ampliació de coneixements, d'experiències pràctiques en el sentit de l'esforç compartit, de gust per la feina ben feta, de coherència amb els compromisos que cadascú ha adquirit. Tots hi heu aportat la vostra vida. Tant de bo féssim de la nostra vida, sempre, un gest d'aportació als altres, un temps de relació. Us heu trobat persones diferents, fins i tot potser algú que no coneixíeu, fent aquest apassionant aprenentatge que és sempre la relació amb els altres. És bo que fem de la nostra vida, dia a dia, un acte de relació, de coneixement, a partir del qual som i tenim; de relació oberta i generosa amb els altres. Temps de relació amb Déu en la contemplació i la pregària; contemplació dels fets de cada dia, de la grandesa de la natura que ens acull, pregària de lloança i

agraïment pel pas de Déu per la pròpia vida i la dels altres. Un temps de convivència: no n'hi ha prou de relacionar-se, la més autèntica relació és el sentit de *con-vivència* —viure amb—, fer comunitat. Només la convivència fa que no jutgem els altres per les aparences i apriorismes, sinó que els reconeguem en els gestos més humans de la vida quotidiana, un dels àmbits en què esdevenim veritablement humans.

«[...] ens hem de manifestar en tot com a servidors de Déu, mantenint-nos constants també [...] en l'honestat, el coneixement, la paciència, la bondat, la presència de l'Esperit Sant, l'amor no fingit, la veritat que anunciem i el poder de Déu...» (2Co 4,6-7). Heu pogut treballar, relacionar-vos i conviure entorn d'un objectiu comú: el servei als infants, adolescents i joves en el marc de l'educació en el lleure. Els monitors i les monitores hi heu fet la vostra aportació específica. Ara convé donar-ne gràcies a Déu i revisar la feina feta per seguir servant.

Enric Puig Jofra, SJ

REMEU MAR ENDINS

Maria, Estel de l'Evangelització

El papa Francesc ha suscitat molt d'interès i simpatia pels seus fets i les seves paraules, tant entre els membres de l'Església com en persones que no senten la seva pertinença a aquesta. Personalment, he de confessar que un aspecte de la seva personalitat que m'impresiona especialment —entre molts d'altres— és la seva profunda devoció mariana.

En la seva primera intervenció davant el poble reunit a la plaça de Sant Pere, després de resar amb el Parnostre, l'Avemària i el Glòria, els anuncià: «Ens veurem aviat. Demà vull anar a resar davant la Mare de Déu, perquè protegeixi tot Roma». I de bon matí, el 14 de març va portar un ram de roses i va anar a resar davant la imatge de la *Salus Populi Romani*, a la basílica mariana de Roma, Santa Maria Major.

El papa Francesc està molt interessat en anunciar Jesucrist als homes i dones del nostre temps. És el que volem expressar amb la paraula «evangelització», el primer —o els successius anuncis del Senyor— a aquells que no el coneixen o que se n'han allunyat.

Però és molt exemplar veure com confia aquesta tasca i els seus fruits a l'Esperit Sant i a Maria. En el seu primer discurs als cardenals —el 15 de març— els digué: «Confio el meu ministeri i el vostre ministeri a la poderosa intercessió de Maria, Mare nostra, Mare de l'Església, perquè sota el seu esguard maternal, cadascú de nosaltres pugui caminar feliç i dòcil a la veu del seu Fill diví, reforçant la unitat, perseverant en la pregària i donant testimoni de la fe en la presència contínua del Senyor.»

In la seva primera trobada amb els periodistes, conscient que es trobava davant d'un grup molt plural religiosament, va unir el testimoni i el respecte a tots dient-los: «Us encomano a la intercessió de la benaurada Verge Maria, Estel de l'Evangelització». Em sembla molt expressiu aquest títol que, si no ho recordo malament, el beat Joan Pau II ja va donar a santa Maria.

Maria ens convida a evangelitzar amb un estil ple de respecte i d'afecte sincer, no amb un estil de duresa i d'imposició. Les paraules finals del Papa als gairebé sis mil periodistes foren: «Us he dit que us donava de tot cor la benedicció. Com que molts de vosaltres no pertanyeu a l'Església catòlica i d'altres no són creients, de tot cor us dono aquesta benedicció en silenci a cadascú de vosaltres, respectant la consciència de cadascú, però sabent que cadascú de vosaltres és fill de Déu. Que Déu us beneixi!»

I durant el seu viatge recent a Rio de Janeiro, per a la Jornada Mundial de la Joventut, ha volgut dedicar tota una jornada, la del dimecres 24 de juliol, a pelegrinar al santuari de la Immaculada Concepció d'Aparecida, patrona del Brasil, per a confiar-li l'evangelització dels joves i del món d'avui.

Maria, Estel de l'Evangelització, és intercessora perquè la nostra paraula pugui obrir els cors a Jesucrist. I, a més a més, ella ens inspira un estil maternal per a evangelitzar bé.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

JORDI SÁNCHEZ TORRENTS

Comunicar en l'era digital

L'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura engega la 2a edició del postgrau en *Comunicació institucional i religió en l'era digital*, amb ponents com Luigi Accattoli (*Corriere della Sera*), Isidro Catela (CEE), Jesús Colina (Aleteia) o Paloma Gómez Borrero. L'objectiu és formar professionals competents en la comunicació i la imatge pública d'entitats eclesials i religioses, i explorar les noves possibilitats comunicatives que ofereix l'entorn digital. El doctor en comunicació Jordi Sánchez Torrents n'és el coordinador.

Quina valoració feu de la primera edició?

Molt positiva. Hem aconseguit orquestrar més d'una trentena de professionals i teòrics de la informació religiosa al servei de les necessitats dels nostres alumnes i hem creat un espai de reflexió teòric i pràctic sobre el nou context digital i la religió. Aquest espai acadèmic-professional ja és tot un èxit.

Què destacaríeu de la segona?

A més de fer sessions de gestió de xarxes socials i blogs, aprendrem a dissenyar plans d'acció comunicativa digital i estudiarem els vincles entre l'Església i conceptes com ara l'*engagement*, el *networking* i el *prosumer*.

Els càrrecs eclesials com valoren aquesta formació?

Hi ha de tot: tecnòfobs i tecnòfils. Jo crec que encara cal prendre molta més consciència de les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies. Per a les noves generacions ja no hi ha una diferència entre viure *offline* i viure *online* perquè tot forma part de la seva realitat. També s'és cristià al ciberespai.

FAMÍLIA I VACANCES

El perdó

La vida social no és fàcil. La societat es dirigeix per un principi fonamental: el de la justícia. Per això quan algú la lesiona, la societat actua durament, intentant restituir l'ordre perdut. Qui no actua correctament és castigat.

La convivència en la família tampoc no és fàcil. En la família, davant de les defallences, mancances, equivocacions, fins i tot infidelitats, hom espera comprensió, amor i perdó per davant de *justícia*.

El perdó neix en la família com a conseqüència de la convivència. El perdó no és un acte de superioritat sobre l'altre. La família és una comunitat que se sap limitada, on les relacions no s'estableixen des de la perspectiva de la sanció, en cas d'incompliment, sinó des de la perspectiva de l'ajut. La família no intenta, tan sols restablir l'ordre just, sinó recrear la persona. En la família s'ha de donar la *correcció fraterna*, no la sanció inquisidora, humiliant, perquè la persona és més important que el mal que ha fet.

Però, a cops, pot aparèixer en la relació familiar el ressentiment. Aquest comporta quedar-se en el passat, en l'obsessió del record de les ofenses i mancances. Quedar-se en el ressentiment és no avançar. És posar-se en el centre de la vida dels altres. Assumir el paper de jutge de la vida dels altres, tot esperant que els altres s'agenollin als nostres peus.

A la vida cal aprendre a passar pàgina. La clau de volta està en la capacitat d'estimar. Recordem les paraules de Jesús: «No ha de perdonar set vegades, sinó setanta vegades set». Cal estimar les persones. Sense les virtuts de paternitat-maternitat-fraternitat cap família es pot realitzar. Per alguna raó Jesús proposa que les relacions humanes siguin fraternals, que anem més enllà de la justícia.

Dr. Manuel Claret
Delegat de Pastoral Familiar

HECHOS DE VIDA

Para no perder el amor

1. Nos creemos los más agraciados, aunque seamos unos perfectos «egoístas», cargados de «amor propio» que nos hace infelices y perjudica a quienes están a nuestro lado.

2. El profesor de psicología y de pediatría de la Universidad de Barcelona, P. Bertrán Quera, referente a los matrimonios que se rompen por culpa del «yo», del «amor propio», del «orgullo herido», decía:

—«¿Cómo conseguir amor? El amor no se ha de conseguir. Lo tienes ya. Lo importante es vivir lo que tienes. Y no perderlos.»

3. Siempre se ha recomendado a las parejas de casados que para pulir aristas y mejorarse, de vez en cuando se sentaran lejos del hogar y hablaran de todo aquello que «uno espera y desea del otro». Un ejemplo: Él dice a ella:

—Tú expones lo que quieras decirme y yo te escucho atentamente, sin interrumpirte. Luego yo hago lo mismo y tú me escuchas. Así ambos intentaremos mejorar nuestras vidas.»

4. Hay que evitar encasillarse en nuestro «punto de vista», recordar sólo lo negativo; el «yo» herido, lastimado. Arrancando el «amor propio» para que no nos dañe —como suele hacerlo—, evitaremos males mayores.

TEMPS D'ESTIU

«Portem el tresor en gerros de terrissa» (2Co 4,7)

«Amb les mans modela l'argila i, quan és dura, amb els peus estova la massa; després ha de fixar-se a estendre el vernís perfectament i es passa la nit netejant el forn» (*Sir 38,34*). El forn, quan està ben calent, dóna força i consistència a l'argila; és l'escalfor del seu forn que durà a bon fi l'obra de les seves mans i el somni del seu amor creador.

A tota terrissa estimada, Déu li dóna una silueta d'eternitat. Jo mirava al meu entorn i descobria altres vasos que les seves mans, amants, poderoses i hàbils, havien també pastat i plasmat. Sense cansar-se, fins i tot havia refet aquells vasos que no havien sortit bé... Cada vas tenia la seva forma i el seu color, sens dubte, segons la seva destinació. I tanmateix, des del més humil fins al més ric, tots eren bonics, tots estaven ben fets. Déu els havia modelat tal com volia!

«És que l'argila pot dir al terrisser: Què fas! Has esguerrat la teva obra!?» (*Is 45,9*). «És que la figura pot dir al qui l'ha modelada: Per què m'has fet així? El terrisser, ¿no és amo de la seva argila per a modelar amb la mateixa pasta vasos nobles i gerros ordinaris?» (*Rm 9,20-21*). Déu, per amor, en tots els vasos ben decorats, fins i tot en la pobresa d'un vas d'argila, hi ha posat el vi de la consagració que a tots ens fa disponibles per a la missió de l'Evangeli. Portem el tresor de la consagració en vasos de fang perquè quedi ben clar que el poder de l'Evangeli ve de Déu.

P. Ignasi Ricart, claretia

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 26. □ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1Te 1-5.8b-10 / SI 149 / Mt 23,13-22]. Santa Teresa de Jesús Jornet (Aitona 1843 - Llíria 1897), vg., fund. Gnes. dels Ancians Desemparats (Barbastre, 1873), patrona de la gent gran.
- 27. □ Dimarts** [1Te 2,1-8 / SI 138 / Mt 23,23-26]. Santa Mònica (Tagaste 331 - Òstia 387), mare de sant Agustí, patrona de les dones casades.
- 28. □ Dimecres** [1Te 2,9-13 / SI 138 / Mt 23,27-32]. Sant Agustí (354-430), bisbe d'Hipona (Àfrica) i doctor de l'Església; sant Julià, mr. (s. iv).
- 29. ■ Dijous** [1Te 3,7-13 / SI 89 / Mc 6,17-29]. Martiri de sant Joan Baptista, decapitat (s. i), venerat a Sebaste; santa Sabina, mr.
- 30. ■ Divendres** [1Te 4,1-8 / SI 96 / Mt 25,1-13]. Sant Fèlix, prev. i mr. a Roma (s. iv), patró de Vilafranca del Penedès; santa Joana Jugan, vg., fund. Germanetes dels Pobres (1839).
- 31. ■ Dissabte** (□ Solsona i Tortosa) [1Te 4,9-12 / SI 97 / Mt 25,14-30]. Mare de Déu de la Cinta, apareguda, segons tradició, a la Catedral de Tortosa al 1178; sant Ramon Nonat, mercedari, card., patró de Cardona.
- 1. ■ † Diumenge vinent**, XXII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 3,19-21.30-31 / SI 67 / He 12,18-19.22-24a / Lc 14,1.7-14]. Sant Lleïr o Lliceri, bisbe de Coserans (s. vi); sant Gil o Gili, abat, penitent a Núria.

DIUMENGE XXI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,18-21)

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meua glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsís, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbal i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meua glòria, i anunciaran la meua glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en caruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris, fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites, diu el Senyor.»

▶ Salm responsorial (116)

R. *Aneu, anuncieu l'Evangelí per tot el món.*

Lloeu el Senyor, tots els pobles, / glorifiqueu-lo totes les nacions. R.

El seu amor per nosaltres és immens, / la fidelitat del Senyor durarà sempre. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 12,5-7.11-13)

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Esclusiva us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix». És per la nostra correcció que sofrim: Déu us tracta com a fills. Perquè, quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria, sinó tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament, en cullen en pau el fruit d'una vida honorada. Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluç (Lc 13,22-30)

En aquell temps, Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: «Senyor, són pocs els qui se salven?» Ell contestà: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran.

»Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, de fora estant començareu a trucar i direu: «Senyor, obriu-nos». Ell us respondrà: «No sé d'on sou». Llavors començareu a dir-li: «Menjàvem i bevíem amb vos i ensenyàveu pels nostres carrers». Ell us respondrà: «No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal.»

»Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents, quan veureu Abraham, Isahac i Jacob amb tots els profetes en el Regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud, i s'asseuran a taula en el Regne de Déu. Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 66,18-21)

Así dice el Señor:

«Yo vendré para reunir a las naciones de toda lengua: vendrán para ver mi gloria, les daré una señal, y de entre ellos despacharé supervivientes a las naciones: a Tarsis, Etiopía, Libia, Masac, Tubal y Grecia, a las costas lejanas que nunca oyeron mi fama ni vieron mi gloria; y anunciarán mi gloria a las naciones.

»Y de todos los países, como ofrenda al Señor, traerán a todos vuestros hermanos a caballo y en carros y en literas, en mulos y dromedarios, hasta mi monte santo de Jerusalén —dice el Señor—, como los israelitas, en vasijas puras, traen ofrendas al templo del Señor.

»De entre ellos escogeré sacerdotes y levitas —dice el Señor.»

▶ Salmo responsorial (116)

R. *Id al mundo entero y proclamad el Evangelio.*

Alabad al Señor, todas las naciones, / aclamadlo, todos los pueblos. R.

Firme es su misericordia con nosotros, / su fidelidad dura por siempre. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos

(Hb 12,5-7.11-13)

Hermanos: Habéis olvidado la exhortación paternal que os dieron: «Hijo mío, no rechaces la corrección del Señor, no te enfades por su reprensión; porque el Señor reprende a los que ama y castiga a sus hijos preferidos.» Aceptad la corrección, porque Dios os trata como a hijos, pues, ¿qué padre no corrige a sus hijos?

Ninguna corrección nos gusta cuando la recibimos, sino que nos duele; pero, después de pasar por ella, nos da como fruto una vida honrada y en paz.

Por eso, fortaleced las manos débiles, robusteced las rodillas vacilantes, y caminad por una senda llana: así el pie cojo, en vez de retorcerse, se curará.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 13,22-30)

En aquel tiempo, Jesús, de camino hacia Jerusalén, recorría ciudades y aldeas enseñando.

Uno le preguntó: «Señor, ¿serán pocos los que se salven?» Jesús les dijo: «Esforzaos en entrar por la puerta estrecha. Os digo que muchos intentarán entrar y no podrán.

»Cuando el amo de la casa se levante y cierre la puerta, os quedaréis fuera y llamaréis a la puerta diciendo: «Señor, ábrenos»; y él os replicará: «No sé quiénes sois.» Entonces comenzareis a decir: «Hemos comido y bebido contigo, y tú has enseñado en nuestras plazas.» Pero él os replicará: «No sé quiénes sois. Alejaos de mí, malvados.»

»Entonces será el llanto y el rechinar de dientes, cuando veáis a Abraham, Isaac y Jacob y a todos los profetas en el Reino de Dios, y vosotros os veáis echados fuera. Y vendrán de Oriente y Occidente, del Norte y del Sur y se sentarán a la mesa en el Reino de Dios. Mirad: hay últimos que serán primeros y primeros que serán últimos.»

El Crist de la pietat. Pintura sobre taula atribuïda a Diego de la Cruz. Col·legiata de Covarubias (Burgos)

COMENTARI

Són pocs els qui se salven?

La radicalitat que Jesús demana als homes i les dones que vulguin ser els seus deixebles provoca, evidentment, la pregunta que un deixeble anònim adreça a Jesús en aquest llarg camí cap a Jerusalem que inclou l'evangelista Lluç al bell mig del seu llibre.

Jesús respon per mitjà d'una comparança: l'accés a la salvació a través d'una porta estreta. La porta estreta impedeix l'accés massiu. Jesús exhorta a apressar-se a passar per aquesta porta estreta, perquè quan arribi la multitud el pas quedarà bloquejat. Jesús convida a aprofitar l'hora present per accedir a la salvació de Déu.

El tema de la porta enllaça, en un segon moment, amb una paràbola que parla també d'una porta; en aquesta ocasió la porta està ja tancada, després de tot un dia de restar oberta permetent l'accés a uns i altres. Els qui arriben tard i troben la porta ja tancada insisteixen per tenir encara la possibilitat de franquejar el pas, però els és negat, malgrat els motius al·legats.

Finalment, se'ns mostra el destí dels exclosos, dels qui queden fora de la porta: el plor i el cruixir de dents, en senyal de màxima tristesa i infelicitat. Mentre que, d'altra banda, gent procedent de totes les regions hauran pogut entrar i seure a taula en el Regne de Déu.

Jesús, per mitjà de les seves paràboles, vol excitar el nostre desig i moure la nostra voluntat

per convertir el nostre cor i la nostra vida a les exigències del Regne. L'accés no és fàcil, és estret, i, fins i tot, cal apressar-se abans no sigui massa tard; però no és impossible d'assolir ni tampoc restringit a unes poques persones. És un accés ofert universalment, tot i que força exigent i sense rebaixes de final de temporada.

L'advertiment final ens fa pensar: ara són darrers els qui llavors seran primers i són primers els qui llavors seran darrers. A la pregunta del deixeble, Jesús ens diu que l'oferta de salvació és universal però no automàtica; cal acomplir les condicions d'accés, que passen per la conversió a la radicalitat de Jesús.

VIDA DIOCESANA

LES NOVES PARRÒQUIES

La parròquia de Sant Francesc d'Assís a les Franqueses del Vallès. La parròquia de Sant Francesc d'Assís està situada al nucli urbà de Bellavista (Les Franqueses del Vallès) amb una població d'uns 8.453 habitants. Són treballadors, amb un alt índex d'immigració (un 21% són nousvinguts). Hi ha un percentatge elevat d'atur juvenil i molts matrimonis de parelles joves que tenen Bellavista com a «ciutat dormitori».

L'any 1974 militants cristians de la JOC i ACO comencen a actuar al barri de Bellavista. L'any 1986 es crea la nova parròquia de la Mare de Déu de Montserrat i de Sant Francesc d'Assís de Granollers, confiada als Franciscans Menors Conventuals, que ja hi tenien església i convent. El barri de Bellavista, tot i ésser del municipi de les Franqueses del Vallès, queda inclòs dintre dels límits de la nova parròquia de Granollers, però, aquell mateix any ja es veu la necessitat que les persones grans del barri tinguin un local on celebrar l'Eucaristia el diumenge sense haver-se de desplaçar.

L'any 1994 s'inaugura el centre de culte sota el patronatge de Sant Francesc d'Assís, el 2004 s'inaugura el local parroquial i el 2010 Mn. Josep Baena Iniesta és nomenat rector de l'església de Sant Francesc d'Assís. L'any 2011 es crea el MIJAC i se celebren les primeres confirmacions. El 2012 es crea la Càritas de Sant Francesc d'Assís, el 2013 comencen les celebracions eucarístiques amb infants de la Catequesi, i el 15 de juny del 2014 el Sr. Bisbe de Terrassa erigeix la nova parròquia de Sant Francesc d'Assís. Mn. Josep Baena en serà el primer rector.

NOMENAMENTS (I)

El dilluns dia 2 de setembre, a les 12 del migdia, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses farà entrega dels següents nomenaments.

Nomenaments parroquials:

Rectors de parròquies:

- Mn. Joan d'Arquer Terrasa: rector de Sant Antoni, Sant Pere de Vilamajor i Sant Julià d'Alfou.
- Mn. Josep Baena Iniesta: rector de Sant Francesc d'Assís de les Franqueses del Vallès.
- Mn. Antoni Deulofeu González: rector de la Mare de Déu de les Arenes de Terrassa.
- Fr. Gonzalo Fernández-Gallardo Jiménez, OFM Conv: rector de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Antoni de Pàdua de Granollers.
- Mn. Miguel Ángel Romero Pascual, CORC: rector del Sagrat Cor i Sant Julià d'Alfou de Sabadell.
- Mn. Carles Matilla Claret: rector de la Mare de Déu del Roser de les Fonts de Terrassa.
- Mn. Joaquim Meseguer García: rector de Sant Pere, Sant Feliu, Santa Maria, Sant Pau i Sant Josep Obrer de Rubí.
- Mn. Oriol Pallàs Espinet: rector de Sant Quirze i Santa Julita de Sant Quirze del Vallès.
- Mn. Lluís Pou Illa: rector de Sant Esteve del Coll.
- Mn. Jordi Peña Sánchez: rector de Sant Martí de Sant Celoni, Sant Esteve d'Olinelles, administrador parroquial de Sant Cristòfor de Fogars de Monclús i rector de l'església de Sant Marçal.
- Mn. Alberto Quílez Figuerola: rector de Sant Joan Baptista de Mirasol de Sant Cugat del Vallès.
- P. Jesús Romero, OFM Cap: rector de Sant Martí del Montnegre.

Rector a tenor del que disposa el cànon 517.2 del Codi de Dret Canònic:

- Mn. Jordi Peña Sánchez: rector de la parròquia de Sant Vicenç de Gualba.

Administradors parroquials:

- Mn. Silvio Torregrossa Dequigiovani: administrador parroquial de la Mare de Déu dels Dolors i de Sant Jaume de Sabadell.

Vicaris parroquials:

- Mn. Santiago Cortés Velasco: vicari de les parròquies de Santa Maria, Sant Pau i Sant Josep Obrer de Rubí.
- Mn. Oriol Gil Termes: vicari de parròquia de la Mare de Déu de Gràcia de Sabadell.
- P. Llorenç Salanova SDB: vicari de la parròquia Sant Oleguer de Sabadell.

Adscrits:

- Mn. Xavier Blanco Castro: adscrit a les parròquies de Santa Maria de Palau-Solità i Sant Genís de Plegamans.
- Mn. Prakash Rao Chukka: adscrit a la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui.
- P. José Luis Navarro, SDB: adscrit a la parròquia de Sant Oleguer de Sabadell.
- Mn. Carles Campins Arévalo, DP: adscrit a la parròquia de Sant Pere de Rubí.
- Mn. Alexandre Codinach i Teleforo, DP: adscrit a la parròquia de Sant Julià d'Alfou.
- Mn. Pedro Iglesias Martínez, DP: adscrit a la parròquia de Sant Martí de Sant Celoni.
- Mn. Antoni Macaya Pascual, DP: Adscrit a la parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix.

Nomenament de diaca a tenor del que disposa el cànon 517.2 del Codi de Dret Canònic:

- Mn. Pedro Iglesias Martínez, DP: diaca que participa en l'exercici de la cura pastoral de la parròquia de Sant Vicenç de Gualba.

(Seguirà diumenge vinent)

AGENDA

Horari d'estiu. La Cúria Diocesana estarà oberta el proper dimarts dia 27 d'agost. El dilluns dia 2 de setembre tornarà a l'horari normal.

Exercicis espirituals. Dirigits pel P. Pere Cura, CPRC, del 26 al 31 d'agost. Lloc: Casa Mare de Déu de Montserrat, Caldes de Montbui, tel. 938 654 496 i 697 840 559, e-mail: cpcrcaldes@gmail.com.

REMAD MAR ADENTRO

María, Estrella de la Evangelización

El papa Francisco ha suscitado mucho interés y simpatía por sus hechos y sus palabras, tanto entre los miembros de la Iglesia como en personas que no sienten su pertenencia a la misma. Personalmente, he de confesar que un aspecto de su personalidad que me impresiona especialmente —entre muchos otros— es su profunda devoción mariana.

En su primera intervención ante el pueblo reunido en la plaza de San Pedro, después de rezar con el Padrenuestro, el Ave María y el Gloria, les anunció: «Nos veremos pronto. Mañana quiero ir a rezar ante la Virgen, para que proteja a toda Roma». Y de buena mañana, el 14 de marzo llevó un ramo de rosas y fue a rezar ante la imagen de la *Salus Populi Romani*, en la basílica mariana de Roma, Santa María la Mayor.

El papa Francisco está muy interesado en anunciar a Jesucristo a los hombres y mujeres de nuestro tiempo. Es lo que queremos expresar con la palabra «evangelización», el primer —o los sucesivos— anuncios del Señor —a aquellos que no le conocen

o se han alejado de él. Pero es muy ejemplar ver cómo confía esta tarea y sus frutos al Espíritu Santo y a María. En su primer discurso a los cardenales —el 15 de marzo—, les dijo: «Confío mi ministerio y vuestro ministerio a la poderosa intercesión de María, nuestra Madre, Madre de la Iglesia, para que, bajo su mirada maternal, cada uno de nosotros pueda caminar feliz y dócil a la voz de su divino Hijo, reforzando la unidad, perseverando en la oración y testimoniando la fe en la presencia continua del Señor.»

Y en su primer encuentro con los periodistas, consciente de que estaba ante un grupo religiosamente muy plural, unió el testimonio y el respeto a todos, al decirles. «Os encomiendo a la intercesión de la bienaventurada Virgen María, Estrella de la Evangelización». Me parece muy expresivo este título que, si no recuerdo mal, ya le dio el beato Juan Pablo II a santa María.

María nos invita a evangelizar con un estilo lleno de respeto y de sincero afecto, no con estilo de dureza y de imposición. Las palabras finales del Pa-

pa ante casi seis mil periodistas fueron: «Os he dicho que os daba de corazón la bendición. Como que muchos de vosotros no pertenecéis a la Iglesia católica, y otros no son creyentes, de corazón os doy esta bendición en silencio a cada uno de vosotros, respetando la conciencia de cada uno, pero sabiendo que cada uno de vosotros es hijo de Dios. ¡Que Dios os bendiga!»

Y durante su reciente viaje a Río de Janeiro, para la Jornada Mundial de la Juventud, ha querido dedicar toda una jornada, la del miércoles 24 de julio, a peregrinar al santuario de la Inmaculada Concepción de Aparecida, patrona de Brasil, para confiarle la evangelización de los jóvenes y del mundo de hoy.

María, Estrella de la Evangelización, es intercesora para que nuestra palabra pueda abrir los corazones a Jesucristo. Y, además, ella nos inspira un estilo maternal para evangelizar bien.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa